

Arrest

nr. 41 532 van 13 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PIETERS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 6 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op 9 oktober 2009 een asielaanvraag in. Op 30 november 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken en tot de Nepalees sprekende Hindu-bevolkingsgroep te behoren (Lhotshampa's). Toen u zeven jaar oud was verliet uw vader met u Bhutan. Jullie gingen in Nepal in het district Kaski wonen. Uw vader werkte er in het hotel Ama te Begnas. Hij overleed toen u 12 jaar oud was. U werd verder opgevoed door de hoteleigenaar. In 2060 (2003-2004) trok u naar India om te ontsnappen aan de gedwongen rekruteringen door de maoïsten. U werkte in India in het Roxy hotel in Pahargandj, New Delhi. In 2008 leerde u een Punjabi-meisje kennen, Sony Singh. Jullie hielden jullie relatie geheim omdat jullie elk tot een andere bevolkingsgroep behoorden. Haar ouders kwamen het toch te weten. Ze dienden klacht in bij de politie. Op 15/08/2009 werd u in het hotel opgepakt. De politie maakte u duidelijk dat u als Bhutanees geen relatie mocht hebben met een Punjabi-meisje. U werd door de politie geslagen. De politie bedreigde u. Indien u niet zou stoppen met

de relatie zou u iets ergs kunnen overkomen. Op 18/08/2009 werd u vrijgelaten. U vertelde aan Sony Singh dat u een Bhutanees was. Ze legde aan haar ouders uit dat ze niet zonder u kon leven. Haar ouders wilden niet luisteren. De politie kwam u opnieuw zoeken. U vreesde enerzijds opnieuw naar het politiestation te worden gebracht en er te worden gemarteld. Anderzijds vreesde u dat u naar Bhutan zou worden terug gestuurd. U kon niet op een andere plaats gaan wonen in India omdat haar ouders welstellend waren en de politie konden omkopen om u overal te zoeken.

Op 27/09/2009 verliet u India. U vloog naar Moskou in Rusland. Vervolgens reisde u met de wagen naar Tsjechië. U arriveerde er op 01/10/2009. Op 04/10/2009 verliet u Tsjechië. U reisde met de wagen naar België waar u op 06/10/2009 aankwam. Op 09/10/2009 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw Bhutaanse nationaliteit of aan uw herkomst uit Bhutan en daarmee aan uw asielmotieven die onlosmakelijk met uw herkomst uit Bhutan zijn verbonden, u mocht immers geen relatie hebben met het Punjabi-meisje omdat u een Buthanees zou zijn. Eerst en vooral dient er te worden gewezen op het feit dat u niet wist of u familieleden of kennissen had die in de Bhutanese vluchtelingenkampen in Nepal verbleven (CGVS p. 5). Volgens de informatie toegevoegd in het administratief dossier heeft iedere Bhutanese vluchteling familieleden of kennissen die in deze kampen verblijven. Verder dient er op te worden gewezen dat u over het bestaan van deze kampen niet op de hoogte was. Verder is het onaannemelijk dat u, ondanks dat er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier destijds meer dan 100.000 Lhotshampa-vluchtelingen in deze kampen verbleven, u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat zoveel Lhotshampa's Bhutan waren ontvlucht naar Nepal. Evenmin wist u of u nog verwanten of kennissen had die in Bhutan verbleven en ook daarover informeerde u zich nooit. U verklaarde dat u niet wist hoe u dat zou moeten uitzoeken. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn Bhutanese vluchtelingen echter in constant contact met verwanten en vrienden in Bhutan (CGVS pp. 5-6). U weet tevens niet waarom uw vader met u Nepal zou hebben verlaten. Wat de problemen waren voor de Lhotshampa's dat er een exodus uit Bhutan naar Nepal op gang kwam wist u ook niet (CGVS pp. 6-7). Tevens kon u niet aangeven hoe de Nepalees sprekende bevolkingsgroep in Bhutan, de bevolkingsgroep waaruit u afstamt, wordt genoemd. Tevens wist u niet wat de andere etnische groepen waren in Bhutan (CGVS p. 2). Hoe de Nepalese Bhutanezen (Lhotshampa's) zich onderscheiden van de andere Bhutanezen kon u ook niet aangeven (CGVS p. 7). Over al deze zaken hebt u zich ook nooit geïnformeerd. Gevraagd naar wat u zich herinnerde van uw kindertijd kon u enkel aangeven dat u zich uw huis en de omgeving ervan herinnerde. Van die omgeving kon u enkel zeggen dat er een tuin was en dan wat verder een veld. Gevraagd naar een beschrijving van uw dorp kon u niet meer zeggen dat het enkele huizen waren. Meer kon u niet zeggen over uw kindertijd en dorp.

Uit wat vooraf gaat blijkt een dermate grote desinteresse in uw achtergrond, herkomst en de redenen waarom uw vader met u Bhutan zou hebben verlaten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Bhutaanse nationaliteit of herkomst uit Bhutan. Van iemand die vanaf zijn zevende in een illegale situatie leefde, door zijn herkomst in de problemen kwam met de Indische politie en voor dat laatste uiteindelijk naar België vluchtte, kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich minimaal op de hoogte stelt van zijn achtergrond en herkomst.

Ook dient te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de documenten waarmee u bent gereisd. U verklaarde met een Indisch paspoort op de naam van Rabi Singh te zijn gereisd. De geboortedatum en -plaats vermeld in het paspoort kon echter niet aangeven. Welk soort visum er in was aangebracht of wat de reisreden was in het visum wist u evenmin. Gezien de reële kans op individuele controle tijdens de reis en tijdens het binnenkomen van de Schengenruimte is het onaannemelijk dat u van deze zaken door de smokkelaar niet op de hoogte zou zijn gesteld. Dit laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt ten einde voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit, nationaliteit en reisroute te verhullen.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw Bhutaanse nationaliteit of herkomst uit Bhutan dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u niet

aannemelijk hebt gemaakt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omwille van een reëel risico in zin van de definitie van subsidiaire bescherming of, dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land, dergelijke vrees of dergelijk risico meent te moeten koesteren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken voor te leggen waarover hij beschikt of kan beschikken. Verzoeker verklaarde dat hij afkomstig is van Bhutan en behoort tot de bevolkingsgroep van de Lhotshampa. Hij beweert nooit een identiteitsdocument te hebben gehad in Bhutan (zie gehoorverslag CGVS, p.4), noch enige verblijfsstatus te hebben genoten in Nepal en India (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Voor zover verzoeker zijn voorgehouden identiteit niet aan de hand van documenten kan aantonen, kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.1.1. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft terecht doorgevraagd naar verzoekers identiteit en beweerde nationaliteit zodat verzoeker zijn beweringen aannemelijk kan maken. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker dermate onwetend is over Bhutan, de regio van herkomst en de Nepalees-sprekende gemeenschap in Bhutan zodat zijn nationaliteit niet aannemelijk is. Het verzoekschrift beperkt zich hoofdzakelijk tot het verschonen van verzoekers onwetendheid. Verzoeker meent dat de vluchtelingenkampen voor Lhotshampa zich in andere districten in Nepal bevinden dan het district Gandaki waar verzoeker woonde en dat het bijgevolg *“dan ook geenszins denkbeeldig [is] dat verzoeker geen contact had met andere Bhutanese vluchtelingen en niet op de hoogte was van het bestaan van de kampen”*. Daarnaast wijst verzoeker op zijn jeugdige leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Bhutan en het overlijden van *“zijn enige directe link met Bhutan”*, namelijk zijn vader.

3.1.2. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert kan verzoekers jeugdige leeftijd waarop hij Bhutan verliet zijn onwetendheid niet toedekken nu verzoeker ook thans beweert dat zijn herkomst tot zijn vlucht heeft geleid. Verzoeker erkent bovendien dat zijn gebrek aan kennis voortkomt uit zijn gebrek aan interesse en hij nooit heeft geïnformeerd naar de problemen van de Lhotshampa. Verzoeker is niet op de hoogte van de kenmerken van de Lhotshampa in Bhutan, noch van hun problemen en de redenen aan de basis van hun exodus en evenmin van de reden waarom zijn vader uit Bhutan gevlucht was (zie CGVS-verhoor p.6 *“Ik weet dat niet, misschien voelde hij zich oncomfortabel om daar te leven”*). Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Bhutaanse herkomst laten net toe te verwachten

dat hij ondanks zijn gebrek aan interesse, gedwongen werd toenadering te zoeken tot zijn gemeenschap, minstens op de hoogte zou zijn van hun situatie die hem persoonlijk raakte. Dit is niet het geval en verzoeker kan niet toelichten waarom Lhotshampa 'anders' zouden zijn en waarom dit mogelijk een probleem wordt geacht. Verzoeker was zeven jaar toen hij naar Nepal zou vertrokken zijn en hij leefde bij zijn vader tot hij twaalf was. Aan verzoeker werden open vragen gesteld zodat hij de mogelijkheid had om zijn herinneringen aan Bhutan te vermelden. Hoe dan ook in zoverre hij zich niets meer herinnert over Bhutan, kan worden aangenomen dat zijn vader hem vertelde over de familie(geschiedenis) en in zoverre dit uitzonderlijk niet het geval is, dan nog dient minstens te worden aangenomen dat zijn vader gebruiken en gewoonten had die kenmerkend zijn voor de Lhotshampa. Verzoeker is echter geheel onwetend over de Lhotshampa, hij kan het huis niet beschrijven waarin hij samen met zijn ouders tot zijn zeven jaar woonde, noch weet hij welke gewassen zijn ouders teelden, noch kent hij het meest evidente zichtbare onderscheid tussen de Lhotshampa en de andere Bhutanen. Daarenboven kent hij de naam niet van de etnie waartoe hij behoort. Ten slotte kan worden toegevoegd dat verzoekers bewering ter terechtzitting dat hij onbekend is met Bhutan omdat hij *“volledig geïntegreerd was in Nepal”* evenmin zijn onkunde toedekt te meer nu verzoeker ook in India woonde. Verzoeker toont aldus niet aan tot de Lhotshampa te behoren en afkomstig te zijn uit Bhutan.

3.2. Verzoekers bewering *“dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen eigenlijk geen standpunt inneemt met betrekking tot de eigenlijke asielmotieven van verzoeker”* gaat voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing met name dat verzoekers vervolging berust op zijn nationaliteit. Verzoeker beweert immers omwille van zijn Bhutaanse nationaliteit te zijn opgepakt door de politie en vreest een gedwongen terugkeer naar Bhutan naast marteling door de Indiase politiediensten. Verzoeker is geen Bhutaan, noch kan hij aantonen tot de Lhotsampa te behoren. Aldus zijn de problemen die hieraan verbonden zijn evenmin geloofwaardig.

3.3. Verzoekers verklaringen worden verder ondergraven nu hij evenmin zijn reisweg adstrueert terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Rusland reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een paspoort, een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Rusland is aangekomen. Verzoekers bewering dat hij alleen de smokkelaar moest volgen en de vermelding van enkele oncontroleerbare namen op het paspoort en van twee smokkelaars, is onvoldoende om een illegale reisweg aannemelijk te maken. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben kunnen omzeilen, dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Dit is niet het geval en door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van zijn verklaringen illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen. De stelling uit het verzoekschrift dat *“Verzoeker heeft dit gestaafd met een consistente uiteenzetting van de feiten en gestaafd met zoveel mogelijk bewijsstukken als hij kon voorleggen”* is dan ook allerminst ernstig.

3.4. Ten overvloede kan worden gesteld dat verzoekers komst naar Europa minstens een doorzetting en een bewuste keuze veronderstelt. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten en niet om zich te informeren naar de kenmerken van zijn eigen etnie of het verkrijgen van verblijfsdocumenten in Nepal of India waar hij werkte (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Verzoekers asielrelaas is een aaneenschakeling van loutere beweringen die verzoekers voorgehouden profiel niet kunnen ondersteunen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. Zijn verklaringen zijn dermate onvoldoende dat zijn verklaarde nationaliteit bedrieglijk voorkomt. De Raad moet zijn oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK